

A7-0040/2013

11.2.2013

MIETINTÖ

maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta (2012/2131(INI))

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta

Esittelijä: Nadja Hirsch

Valmistelija(*): Juan Fernando López Aguilar, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

(*): Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	21
KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	24
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	29
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	32
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	38

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta (2012/2131(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 15, 18, 20, 21 ja 34 artiklan,
- ottaa huomioon 30. maaliskuuta 2012 annetun komission tiedonannon "EU:n sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoinen ulottuvuus" (COM(2012)0153),
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa" (COM(2011)0743),
- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon aiheesta "Eurooppalainen toimintasuunnitelma kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten" (COM(2011)0455),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Tavoitteena työllistävä elpyminen" (COM(2012)0173),
- ottaa huomioon 22. helmikuuta 2012 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (SOC/427) komission tiedonannosta Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta "Eurooppalainen toimintasuunnitelma kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten",
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2012 annetun alueiden komitean lausunnon "Uudistettu eurooppalainen toimintasuunnitelma kotouttamista varten",
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2012 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean omaaloitteisen lausunnon aiheesta "Maahanmuuttajayrittäjien panos EU:n talouteen"¹,
- ottaa huomioon vuonna 2011 tehdyn Eurofoundin tutkimuksen aiheesta "Promoting ethnic entrepreneurship in the European cities" (Etnisen yrittäjyyden edistäminen eurooppalaisissa kaupungeissa),
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2012 julkaistun yhteisen työllisyysraportin 2012,
- ottaa huomioon 5. joulukuuta 2011 annetun komission kertomuksen kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten perustetun eurooppalaisen rahaston täytäntöönpanosta saavutetuista tuloksista sekä täytäntöönpanoa koskevista laadullisista ja määrällisistä seikoista kaudelta 2007–2009 (COM(2011)0847),

¹ CESE 638/2012 – SOC/449.

- ottaa huomioon yhteenvetoraportin Brysselissä 9. ja 10. marraskuuta 2011 pidetystä Euroopan kotouttamisfoorumin kuudennesta kokouksesta, jonka aiheena oli alkuperämaiden osallistuminen kotoutumisprosessiin,
- ottaa huomioon tutkimuksen "The Integration of Migrants and its Effects on the Labour Market" (Euroopan parlamentti, 2011),
- ottaa huomioon tutkimuksen "EMN Synthesis Report: Satisfying Labour Demand through Migration" (Euroopan parlamentti 2011),
- ottaa huomioon tutkimuksen "Gallup World Poll: The Many Faces of Global Migration" (IOM ja Gallup, 2011),
- ottaa huomioon Eurofoundin julkaisut "Elämänlaatu etnisesti monimuotoisilla asuinalueilla" (2011), "Ulkomaalaistaustaisten kansalaisten työolot" (2011) ja "Employment and Working Conditions of Migrant Workers" (Siirtotyöläisten työllisyys ja työolot – 2007),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston paikallis- ja aluehallintoasiain kongressin, Stuttgartin kaupungin ja Eurofoundin perustaman CLIP-verkoston (European Network of Cities for Local Intergration Policies for Migrants) tekemän tutkimuksen,
- ottaa huomioon 4. toukokuuta 2010 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät kotouttamisesta kehityksen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden liikkeellepanevana voimana,
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Siirtotyöläisten kotouttaminen" (SOC/364),
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2010 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Kotouttaminen ja sosiaalinen toimintaohjelma" (SOC/362),
- ottaa huomioon Tukholman ohjelman "Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten", jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 10.–11. joulukuuta 2009,
- ottaa huomioon oikeudesta perheenyhdistämiseen 22. syyskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY¹,
- ottaa huomioon pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25. marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY²,
- ottaa huomioon kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden

¹ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

² EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/98/EU¹,

- ottaa huomioon maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia ja toimenpiteitä koskevista vähimmäisvaatimuksista 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/52/EY²,
- ottaa huomioon kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten 25. toukokuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/50/EY ("sinistä korttia koskeva direktiivi")³,
- ottaa huomioon jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁴,
- ottaa huomioon 14. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008⁵,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2007 annetun komission tiedonannon kiertomuutosta ja mobiliteettikumppanuuksista Euroopan unionin ja kolmansien maiden välillä (COM(2007)0248),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman maahanmuuttajien kotouttamista Euroopan unionissa koskevasta strategiasta ja välineistä⁶,
- ottaa huomioon kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten 12. lokakuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/71/EY⁷,
- ottaa huomioon 1. syyskuuta 2005 annetun komission tiedonannon "Yhteinen toimintasuunnitelma kotouttamiselle – Puitteet kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiselle Euroopan unionissa" (COM(2005)0389),
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2005 annetun komission tiedonannon "Haagin ohjelma: kymmenen painopistettä seuraaviksi viideksi vuodeksi – Kumppanuus Euroopan uudistamiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla" (COM(2005)0184),
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2004 annetut neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteisten peruseriaatteiden vahvistamisesta Euroopan unionissa,

¹ EUVL L 343, 23.12.2011, s. 1.

² EUVL L 168, 30.6.2009, s. 24.

³ EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17.

⁴ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0019.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0318.

⁷ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.

- ottaa huomioon 15. ja 16. lokakuuta 1999 hyväksytyyn Tampereen ohjelman,
 - ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY¹,
 - ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY²,
 - ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004³,
 - ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske, 24. marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1231/2010⁴,
 - ottaa huomioon 30. maaliskuuta 2012 annetut komission ehdotukset sosiaaliturvan yhteensovittamisesta (COM(2012)0156), COM(2012)0157, COM(2012)0158 ja COM(2012)0152),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asioissa C-214/94, C-112/75, C-110/73, C-247/96, C-300/84, C-237/83, C-60/93 ja C-485/07 antamat tuomiot,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 48, 78, 79 ja 352 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, ulkoasiainvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0040/2013),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin työikäisen väestön määrä alkaa vähetä vuodesta 2012 alkaen ja supistuu ilman maahanmuuttoa kymmenen seuraavan vuoden aikana 14 miljoonalla hengellä; ottaa huomioon, että nämä tiedot vaihtelevat merkittävästi jäsenvaltioittain;
- B. ottaa huomioon, että vuonna 2011 EU:n 27 jäsenvaltiossa asui 48,9 miljoonaa ulkomailla syntynyttä henkilöä (9,7 prosenttia EU:n koko väestöstä), joista 16,5 miljoonaa tuli toisesta EU:n jäsenvaltiosta (3,3 prosenttia) ja 32,4 miljoonaa EU:n ulkopuolelta (6,4 prosenttia);
- C. ottaa huomioon, että vaikka EU:n työttömyysaste on noin 10 prosenttia (eli 23,8 miljoonaa ihmistä on työttöminä), on jo havaittavissa ammattitaitoisen työvoiman

¹ EUVL L 302, 2.12.2000, s. 16.

² EUVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

³ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

⁴ EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1.

puute, joka pahenee entisestään seuraavien vuosien aikana, ja että tietotekniikka-alalla tulee esimerkiksi vuonna 2015 olemaan 380 000–700 000 täyttämätöntä työpaikkaa; katsoo, että ammattitaitoisen työvoiman puutteen poistamiseksi on tarjottava parempaa koulutusta ja ammatillista koulutusta, että jäsenvaltioiden ja yritysten on tarjottava mahdollisuuksia taitojen kehittämiseen ja uralla etenemiseen ja että sen lisäksi on tunnistettava uudet kohderyhmät ja taattava EU:n kansalaisille parempi ja tasapuolinen pääsy korkea-asteen koulutukseen;

- D. ottaa huomioon, että Eurobarometri-tutkimukset osoittavat, että 70 prosenttia EU:n kansalaisista pitää maahanmuuttajia tarpeellisina EU:n taloudelle; ottaa huomioon, että muista kuin EU-27-maista peräisin olevien ulkomaalaissyntyisten kansalaisten arvioitu määrä on 32 miljoonaa, mikä on 6,5 prosenttia koko väestöstä;
- E. ottaa huomioon, että 20–64-vuotiaiden kolmansien maiden kansalaisten työllisyysaste on noin 10 prosenttia alhaisempi kuin EU-kansalaisten työllisyysaste ja että monet maahanmuuttajat työskentelevät lisäksi tehtävissä, joihin he ovat ylikoulutettuja, tai epävarmoissa työsuhteissa; toteaa, että tätä ilmiötä voidaan torjua laajentamalla yleisesti sovellettavien työehtosopimusten soveltamisalaa, jos sellaisia on olemassa; ottaa huomioon, että ammattitaitoisten työntekijöiden kysyntä kasvaa ja tulee kasvamaan nopeammin kuin vähemmän ammattitaitoisten työntekijöiden kysyntä mutta kolmansien maiden kansalaisilla on keskimäärin EU:n kansalaisia alhaisempi koulutustaso ja maahanmuuttajataustaisilla nuorilla on suurempi riski keskeyttää koulunkäynti tai ammatillinen koulutus suorittamatta ylemmän keskiasteen tutkintoa;
- F. ottaa huomioon, että vaikka EU voikin luottaa maahanmuuttajavirtojen jatkuvuuteen, sen on kilpailtava parhaista osaajista muun maailman kanssa houkutellessaan lahjakkaita henkilöitä EU:hun ja saadakseen heidät jäämään; toteaa, että EU:n on väestörakenteen muutoksen ja lisääntyvän kansainvälisen kilpailun vuoksi puututtava ongelmiin jotka saattavat estää tällaista maahanmuuttoa, ja lisäksi sen on edistettävä sosiaalista innovaatiota;
- G. toteaa, että moniarvoiset, avoimet ja suvaitsevaiset yhteiskunnat ovat todennäköisesti houkuttelevampia ammattitaitoisille työntekijöille, joilla on osaamisyhteiskunnan edellyttämää inhimillistä ja luovaa pääomaa; toteaa, että Euroopan vetovoima on siis sidoksissa myös siihen, että pyritään aktiivisesti edistämään työllisyyttä, takaamaan yhtäläiset mahdollisuudet työn saantiin, mahdollistamaan todellinen kotoutuminen, takaamaan yhtäläiset mahdollisuudet ja syrjimättömyys työelämässä ja koulutuksessa ja takaamaan maahanmuuttajataustaisten opiskelijoiden yhtäläinen pääsy koulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen ja heidän koulumenestyksensä heidät tervetulleiksi toivottavassa kulttuurissa sekä poistamaan hallinnolliset esteet;
- H. ottaa huomioon, että sukupuolistereotyytiat ovat juurtuneet syvemmälle maahanmuuttajayhteisöissä ja maahanmuuttajanaiset ovat muita useammin naisiin kohdistuvan väkivallan eri muotojen, erityisesti pakkoavioliittojen, sukupuolielinten silpomisen, niin sanottujen kunniarikosten, lähisuhdeväkivallan, työpaikoilla tapahtuvan sukupuolisen häirinnän ja jopa ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreja;

- I. ottaa huomioon, että vuoden 2011 Gallup World Poll -tutkimuksen mukaan väliaikaisten potentiaalisten muuttajien määrä on koko maailmassa kaksinkertainen pysyvää maastamuuttoa suunnittelevien määrään verrattuna;
- J. toteaa, että työllistyminen on avain onnistuneeseen kotouttamiseen ja että EU:n kotouttamisperiaateissa korostetaan, että laadukas ja kestävä työ, josta saa palkkaa, tai itsenäinen ammatinharjoittaminen ovat "tärkeä kotouttamisprosessin osa, joka on keskeisessä asemassa maahanmuuttajien osallistuessa tuottavasti ja näkyvästi vastaanottavan yhteiskunnan toimintaan";
- K. ottaa huomioon, että EU:ssa asuu ja työskentelee laittomasti arviolta 1,9–3,8 miljoonaa maahanmuuttajaa;
- L. ottaa huomioon, että vuodesta 2000 lähtien maahanmuuttajat ovat myötävaikuttaneet noin joka neljännen uuden työpaikan luomiseen; ottaa huomioon, että maahanmuuttajat ryhtyvät yhä useammin itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi päästäkseen työmarkkinoille mutta joutuvat tällöin myös useammin taloudellisiin vaikeuksiin; toteaa, että maahanmuuttajayrittäjillä ja etnistaustaisilla yrityksillä on tärkeä osuus työpaikkojen luomisessa ja että ne voivat toimia johtavassa roolissa yhteisöissä ja siltoina globaaleihin markkinoihin ja voivat siten edistää kotouttamisen onnistumista; katsoo, että jäsenvaltioiden on siksi annettava enemmän tietoa näille ryhmille ja lisättävä tietoisuutta niistä esimerkiksi luomalla tuleville yrittäjille yhteyspisteenä toimivan verkkosivuston, josta saa tietoa mahdollisuuksista ja haasteista, EU:n tuista ja kansallisista tuista sekä järjestöistä ja elimistä, jotka tarjoavat apua itsenäisille yrittäjille;
- M. ottaa huomioon, että maahanmuuttajataustaisilla opiskelijoilla on koulutusjärjestelmässä edelleen muita huonommat lähtökohdat ja he keskeyttävät opintonsa muita opiskelijoita useammin;
- N. ottaa huomioon, että byrokraattisten esteiden, pätevyyden puutteellisen tunnustamisen ja puuttuvien lisäpätevyitysmahdollisuuksien vuoksi ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän kohtaamattomuus (skills mismatch) ja siihen yhteydessä oleva kykyjen hukkaan meneminen on maahanmuuttajilla yleisempää kuin kantaväestöllä;
- O. ottaa huomioon, että talouden globalisoituminen nivoutuu yhteen sosiaalisen globalisoitumisen kanssa, mikä vaikuttaa erityisesti EU:n ja kolmansien maiden kansalaisten sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoiseen ulottuvuuteen;
- P. ottaa huomioon, että työllisyyspolitiikat ja naapuruuspolitiikka ovat sidoksissa toisiinsa, kun pyritään vastaamaan paremmin Euroopan työmarkkinoiden työvoimakysyntään;
- Q. toteaa, että yksittäisten jäsenvaltioiden on mahdotonta tehdä tulevaisuudessa kahdenvälisiä, vastavuoroisia sosiaaliturvaa koskevia yleissopimuksia kaikkien kolmansien maiden kanssa ja että tällaiset pyrkimykset johtaisivat pirstoutuneeseen järjestelmään, jossa EU:n kansalaisia ei kohdeltaisi yhdenvertaisina; toteaa, että näiden seikkojen vuoksi on ryhdyttävä toimiin EU:n tasolla;

- R. ottaa huomioon, että EU:n tasolla vastuu kolmansien maiden kansalaisten työmarkkinoille integroinnista ja kotouttamisesta yleensä jakautuu monen eri komission pääosaston ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kesken;
- S. ottaa huomioon, että toiminta voi olla samalla tavoin hajanaista kansallisella tasolla eri osastojen, hallinnollisten tasojen ja virastojen kesken, kun taas alue- ja paikallisviranomaisilla on ratkaiseva merkitys kotouttamisstrategioiden toteuttamisessa ruohonjuuritasolla;
- T. ottaa huomioon, että maahanmuuttajanaiset ovat muita useammin työttömiä tai matalapalkkaisessa työssä tai heidän ammattitaitonsa ei vastaa kysyntää;
- U. ottaa huomioon, että maahanmuuttajanaiset työskentelevät usein aloilla (esimerkiksi epävirallisissa hoitotehtävissä), joita joidenkin jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmät eivät tunnusta, eivätkä he siksi eläkkeelle jäädessään kuulu eläkejärjestelmän piiriin ja ovat siten vaarassa joutua ikääntyneinä elämään köyhyydessä;
- V. ottaa huomioon, että suurin osa EU:ssa opiskelevista kolmansista maista tulleista opiskelijoista ei työskentele valmistumisensa jälkeen EU:ssa;
- W. toteaa, että maahanmuuttajataustaiset oppilaat menestyvät usein huonommin koulussa ja kärsivät sosiaalisesta syrjäytymisestä ja heillä on työmarkkinoille osallistumiseen, rasismiin, muukalaisvihaan ja syrjintään liittyviä ongelmia, jotka kaikki vaikeuttavat heidän integroitumistaan työmarkkinoille;
1. korostaa, että työmarkkinoille pääsy ja yhteiskuntaan integroituminen vaativat molemminpuolista sitoutumista: maahanmuuttajien puolelta sitoutumista erityisesti kielen opiskeluun, vastaanottavan maan oikeusjärjestelmään, poliittiseen järjestelmään ja sosiaaliturvajärjestelmään sekä tapoihin ja yhteiskunnalliseen elämään perehtymiseen ja niiden huomioon ottamiseen ja vastaanottavan maan puolelta osallistavan yhteiskunnan luomista ja työmarkkinoille, erilaisiin instituutioihin, koulutukseen, sosiaaliturvajärjestelmään ja terveydenhuoltoon pääsyn mahdollistamista sekä tavaroiden, palvelujen ja asuntojen saatavuuden takaamista ja oikeuden myöntämistä demokraattiseen prosessiin osallistumiseen; korostaa siksi, että oppilaitoksilla, uskonnollisilla, yhteiskunnallisilla ja paikallisilla järjestöillä sekä maahanmuuttajajärjestöillä samoin kuin urheilu- ja kulttuurijärjestöillä, asevoimilla, työmarkkinaosapuolilla, erityisesti ammattijärjestöillä, sekä yrityksillä ja työvoimaa rekrytoivilla yrityksillä on erityinen yhteiskunnallinen vastuu; muistuttaa lisäksi, että kullakin toimijalla on erilaisia vahvuuksia kotouttamisprosessissa;
 2. katsoo, että molemminpuolinen sitoutuminen kotouttamiseen voi saada mahdollisimman laajalti kannatusta yhteiskunnassa vain siinä tapauksessa, että se voidaan onnistuneesti valtavirtaistaa ja että jäsenvaltiot keskustelevat siitä aktiivisesti ja avoimesti kansalaisten kanssa ja tarjoavat uskottavia ratkaisuja kotouttamisen nykyisiin haasteisiin;
 3. toteaa, että kotoutuminen on kaksisuuntainen ja jatkuva prosessi, jossa tarvitaan sekä EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten että vastaanottavan yhteiskunnan panosta; on tyytyväinen lukuisiin esimerkkeihin, joita on saatu eri puolelta unionia maahanmuuttajien, turvapaikanhakijoiden ja kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttamisessa

sovelletuista hyvistä käytännöistä monissa hankkeissa, joita kotouttamistavoitteiden kannalta keskeisessä asemassa olevat paikallisviranomaiset ovat toteuttaneet;

4. toteaa, että kotouttaminen alkaa tehokkaimmin paikallisyhteisöistä, ja vaatii siksi EU:lta tukea, jotta voidaan perustaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten kotouttamisverkosto, jossa kotouttamiseen otetaan paikallistasolla mukaan alhaalta ylös -periaatteen mukaisesti kaikki ruohonjuuritasolla toimivat kansalaisyhteiskunnan toimijat ja jolle esimerkkeinä voisivat toimia esimerkiksi CLIP¹, ERLAIM², ROUTES, City2City ja Eurocities; korostaa, että kaupungeilla on tärkeä osuus näissä toiminnaissa ja että niitä olisi tuettava erityisesti;
5. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan määrätietoisesti kolmansien maiden kansalaisten ja muiden EU:n kansalaisten syrjintää ja erityisesti työnhaussa ja työpaikalla tapahtuvaa virallista ja epävirallista syrjintää; katsoo, että talous- ja rahoituskriisistä ja siihen liittyvästä lisääntyneestä työttömyydestä aiheutuvaa syrjintää ja rasismia on torjuttava määrätietoisesti; painottaa, että lain mukaan työnantajien on kohdeltava kaikkia työntekijöitä yhdenvertaisesti eikä työntekijöitä saa syrjiä uskonnon, sukupuolen, etnisen alkuperän tai kansalaisuuden perusteella ja että työnantajien on siten edistettävä perusoikeuksia; toteaa, että syrjimättömyys ja yhtäläiset mahdollisuudet ovat keskeinen osa kotouttamisprosessia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että isäntävaltioissa noudatetaan työehtosopimukseen perustuvia palkkoja ja oikeuksia myös kun on kyse maahanmuuttajista; kehottaa jäsenvaltioita valvomaan työehtosopimusten noudattamista palkkojen polkemisen ja sosiaalisen polkumyynnin estämiseksi sekä hyväksymään yhteiset suuntaviivat työhön liittyvän syrjinnän torjumiseksi ja toimimaan sellaisten kielteisten vaikutusten lieventämiseksi, joita lainsäädäntöjärjestelmällä voi olla maahanmuuttajien elämään, sekä tukemaan aktiivisia toimia, joilla voidaan nopeuttaa talouskasvua ja vähentää epätasa-arvoa ja palkkaeroja;
6. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan työllisyysnäkökohdat paremmin huomioon maahanmuuttopolitiikassa, jotta voidaan puuttua työvoimapulaan ja tukea kotimaista tuotantoa;
7. kehottaa komissiota liittymistä valmistelevan tuen avulla ja laajentumismaiden edistymistä tarkemmin seuraamalla tehostamaan näiden maiden toimia romanien sosiaalisen ja taloudellisen osallisuuden lisäämiseksi ja kiinnittämään enemmän huomiota romaninaisten ja -tyttöjen tilanteeseen;
8. katsoo, että jäsenvaltioiden kotouttamispolitiikkaa ja -toimenpiteitä on eriytettävä ja räätälöitävä entistä paremmin ja että niiden laatua on parannettava; katsoo, että tällöin on tehtävä ero ennen kaikkea eri kohderyhmien, kuten erittäin ammattitaitoisten ja heikosti koulutettujen, EU:n ja kolmansien maiden kansalaisten, työtarjoituksen saaneiden ja muiden maahanmuuttajien sekä kieltä osaavien ja osaamattomien ja perheenjäseniä kohdemaassa omaavien ja muiden maahanmuuttajien, välillä; muistuttaa, että osallistuminen riippuu tällaisten toimien saatavuudesta ja kohtuuhintaisuudesta sekä lähiomaisten oikeudesta tulla mukaan ja pitkäaikaisten kumppanien oikeudesta työhön;

¹ Euroopan kaupunkien verkosto paikallisen kotouttamispolitiikan tueksi.

² Maahanmuuttajien kotouttamista edistävät eurooppalaiset alue- ja paikallisviranomaiset.

9. muistuttaa, että noin puolet EU:n maahanmuuttajista on naisia ja että tehokkaan kotoutumisen varmistamiseksi naisten on ehdottomasti saatava itsenäinen maahanmuuttaja-asema ja puolisoilla on oltava oikeus työskennellä;
10. vaatii, että paikallisella, kansallisella ja unionin tasolla ryhdytään soveltamaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa sukupuolten tasa-arvo valtavirtaistetaan; vaatii, että otetaan käyttöön "kotouttamisen valtavirtaistamisen" periaate, jossa kotouttaminen nivotaan kaikkiin poliittisiin toimiin sekä lainsäädäntö- ja rahoitustoimiin, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita pyytämään kotouttamisasioista vastaavia kansallisia yhteyspisteitä raportoimaan alalla saavutetusta edistyksestä; kehottaa lisäksi komissiota perustamaan yksiköiden välisen kotouttamisryhmän, joka käsittelee kotouttamista, (työperäistä) maahanmuuttoa ja työmarkkinoille integroitumista ja koostuu kaikkien kotouttamisasiota käsittelevien pääosastojen, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja asianomaisten sidosryhmien edustajista;
11. suhtautuu myönteisesti Euroopan kotouttamisfoorumin perustamiseen, koska se tarjoaa foorumin, jolla kansalaisyhteiskunta voi keskustella maahanmuuttajien kotoutumiseen liittyvistä haasteista ja painopisteistä; kannattaa tiiviimmän yhteyden luomista kotouttamisfoorumin sekä unionin poliittisen kehittymisprosessin ja lainsäädäntöprosessin välille;
12. katsoo, että onnistuneeseen kotoutumiseen kuuluu myös osallistuminen poliittisiin päätöksentekoprosesseihin ja että olisi erityisesti edistettävä maahanmuuttajien yhteiskunnallista osallistumista; kannattaa näin ollen maahanmuuttotasaisten henkilöiden yhteiskuntaan ja poliittisen päätöksentekoon osallistumista koskevien mahdollisuuksien lisäämistä ja heidän kannustamistaan käyttämään tällaisia mahdollisuuksia;
13. palauttaa mieliin maahanmuuttajien äänioikeuden merkityksen etenkin paikallistasolla tärkeänä välineenä kotoutumisen ja aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi; on huolestunut siitä, että vähemmistöt ovat politiikassa aliedustettuina kaikilla hallinnon tasoilla jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti mukaan luettuina;
14. korostaa, että on tärkeää tunnustaa, että vahvat kulttuuri-identiteetit eivät välttämättä heikennä kansallista identiteettiä ja että kansallisen identiteetin on oltava riittävän avoin ja joustava, jotta se voi hyväksyä kansalaisten erilaisen kulttuurisen alkuperän ja erilaisten kulttuuritaustojen erityispiirteet ja mukautua niihin, niin että niistä syntyy moniarvoinen valtio;
15. korostaa, että alkuperämailla on myös vastuu työmarkkinoille integroitumisen helpottamisesta järjestämällä kohtuuhintaisia kieli- ja valmennuskursseja, varmistamalla tiedottamisen, valvomalla rekrytointiyrityksiä niiden vastuullisuuden varmistamiseksi ja ylläpitämällä yhteyksiä maasta muuttaneiden yhteisöihin ja/tai kohdemaassa toimivien lähetystöjen asianomaisiin yksikköihin; kannustaa siksi alkuperämaita kehittämään asiaa koskevia ohjelmia;
16. vaatii, että maahanmuuttajat perehdytetään isäntävaltiossa järjestettävillä kieli- ja kotouttamiskursseilla maahanmuuttajan kulttuuritaustasta, valmiuksista tai ammatillisesta erikoisosaamisesta riippumatta historiaan ja kulttuuriin sekä eurooppalaisen demokratian

arvoihin ja periaatteisiin, oikeusvaltion periaatteisiin ja Euroopan muistiperintöön ja että niissä korostetaan perusoikeuskirjaan sisältyviä oikeuksia ja periaatteita ja torjutaan piintyneitä sukupuolistereotyyppioita;

17. muistuttaa maahanmuuttajanaisten yhä tärkeämmästä roolista kotoutumisessa, koska he eivät ole vain suuri työmarkkinapotentiaali, vaan heillä on usein myös tärkeä rooli lasten kasvatuksessa ja normien ja arvojen välittämisessä ja koska he useimmiten joutuvat syrjinnän ja väkivallan kohteiksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimia naisten oikeudellisen ja sosiaalisen aseman vahvistamiseksi merkittävästi syrjinnän ehkäisemiseksi kaikilla politiikan aloilla ja naisten potentiaalisen panoksen hyödyntämiseksi erityisesti taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä;
18. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään koulutus- ja tiedotusohjelmia maahanmuuttajanaisten valistamiseksi heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja luomaan monikielisiä neuvontapalveluja naisille;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä maahanmuuttajanaisiin liittyvien kysymysten parissa työskentelevien verkostojen ja kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta voidaan kehittää sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa politiikkaa ja sisällyttää sukupuolten tasa-arvon käsite kaikkeen politiikkaan maahanmuuttajanaisten ihmisoikeuksien suojelemiseksi, varmistaa yhtäläiset mahdollisuudet työllisyyteen ja työmarkkinoille pääsyyn ja taata yhtäläiset oikeudet ja torjua ja ehkäistä kaikenlaista väkivaltaa, naisten hyväksikäyttöä työelämässä ja seksuaalista hyväksikäyttöä, naisten sukupuolielinten silpomista, epäoikeudenmukaisia käytäntöjä, kidnappauksia, orjuuteen pakottamista, pakkoavioliittoja ja naiskauppaa;
20. korostaa, että ammattitaitoisen työvoiman puutetta on torjuttava myös tavoitteellisella koulutuksella, ammatillisella koulutuksella ja elinikäisellä koulutuksella jäsenvaltioissa, yritykset mukaan lukien; ehdottaa siksi, että elinikäistä oppimista ja liikkuvuutta koskevan EU-ohjelman kansainvälistä ulottuvuutta laajennetaan; painottaa lisäksi, että maahanmuuttajataustaisten työntekijöiden lasten heikkoa koulumenestystä ja korkeaa koulunkäynnin keskeyttämisastetta olisi torjuttava takaamalla alaikäisille oikeus koulutukseen toimilla, joihin sisältyy rahoitus, stipendit, vaihtoehtoiset opintoväylät sekä tiedottaminen jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmistä ja koulutukseen liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista mahdollisimman monella kielellä; muistuttaa, että joissakin jäsenvaltioissa on käytössä vuorottelukoulujärjestelmä, jolla autetaan nuoria maahanmuuttajia pääsemään työmarkkinoille ja pyritään alentamaan nuorisotyöttömyyttä ja että tällä järjestelmällä on saavutettu hyviä tuloksia; katsoo, että opetushenkilöstölle on annettava koulutusta monikulttuurisuutta koskevissa kysymyksissä ja että on pohdittava keinoja palkata maahanmuuttajia julkisen alan tehtäviin ja erityisesti opettajiksi; kannustaa jäsenvaltioita edistämään etnisiin vähemmistöihin kuuluvien yrittäjien toimintaa ja tunnustaa heidän tärkeän roolinsa kotouttamisessa, työpaikkojen luomisessa ja paikallisyhteisöjen johtamisessa;
21. kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan ulkomaalaisille opiskelijoille tutkinnon suorittamisen jälkeisistä työmahdollisuuksista ja helpottamaan heidän pääsyään työmarkkinoilleen ja muistuttaa, että henkilöitä, jotka ovat asuneet ja suorittaneet tutkinnon kohdemaassa ja oppineet sen kielen, voidaan jo pitää kotoutettuina; huomauttaa lisäksi, että ei ole edullista

EU:n kansantaloudelle, että korkea-asteen tutkinnon suorittaneisiin henkilöihin tehdyt sijoitukset menevät hukkaan vain siksi, että tällaiset henkilöt eivät saa työpaikkaa EU:sta; kehottaa siksi jäsenvaltioita arvioimaan paremmin työvoiman kysyntää ja luomaan jossakin EU:n jäsenvaltiossa opintonsa suorittaneille maahanmuuttajille tasapuoliset mahdollisuudet kilpailla työpaikoista;

22. muistuttaa, että EU:n naapurimaat kuuluvat alueisiin, joista saapuu eniten työnhakijoita Euroopan työmarkkinoille ja että ne ovat todellinen voimavara työmarkkinoiden kehittämisessä ja että koulutusohjelmiin, historialliseen taustaan ja kieliin liittyvät samankaltaisuudet ovat maahanmuuttajille todellinen etu heidän kotouttamisessaan;
23. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuuden laatia ja ottaa käyttöön yhteinen kriteeriperusteinen eurooppalainen maahanpääsyjärjestelmä, joka perustuu avoimiin kriteereihin, jossa eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen mukaisesti kerätään ja siirretään suorituksia, ja toteaa, että jäsenvaltiot voisivat osallistua tähän järjestelmään vapaaehtoisuuden pohjalta; toteaa, että tällainen järjestelmä olisi voitava mukauttaa työmarkkinatilanteeseen, jotta kipeästi tarvittavien ammattitaitoisten työntekijöiden maahanpääsy helpottuisi;
24. korostaa, että sekä EU:sta että kolmansista maista saapuneisiin ammattitaitoisiin työntekijöihin on sovellettava samapalkkaisuuden ja samojen työehtojen periaatetta heidän tehdessään samaa työtä samassa työpaikassa;
25. kehottaa komissiota harkitsemaan edellä mainitun maahanpääsyjärjestelmän yhteydessä kansainvälisen foorumin luomista EURESiin standardoituja työ- ja pätevyysprofileja varten, ottaen samalla huomioon eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen, jossa kerätään ja siirretään suorituksia, jotta helpotettaisiin työtä hakevien maahanmuuttajien rekrytointia sekä heidän valmiuksiensa, taitojensa ja pätevyytensä vertailua;
26. korostaa, että jäsenvaltioista tulisi eurooppalaisessa tutkintojen viitekehityksessä sovellettavaan suoritusten keräys- ja siirtojärjestelmään perustuvaan maahanpääsyjärjestelmään osallistumisen ansiosta houkuttelevampia kolmansien maiden hyvin koulutetuille kansalaisille, koska näille se merkitsisi maahanpääsyn yksinkertaistamista;
27. korostaa, että työvoiman tarpeeseen perustuvalla hyvin koulutettujen henkilöiden maahanmuutolla, johon yhdistetään kotouttaminen, on tärkeä merkitys; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan yhdessä alueiden ja kuntien kanssa käyttöön yhteisen eurooppalaisen koordinoitijärjestelmän, jolla parannetaan työperäisen maahanmuuton ohjailua kartoittamalla työvoiman tarvetta; pitää sen vuoksi myönteisenä komission ehdotusta perustaa eurooppalainen foorumi työperäisen maahanmuuton hallinnointia koskevaa vuoropuhelua varten sekä aloittaa EU:n työmarkkinoiden pitkän aikavälin tarjontaa ja kysyntää koskeva säännöllinen ja järjestelmällinen vuoteen 2020 ulottuva arviointi, joka sisältää ala-, ammatti-, pätevyystaso- ja jäsenvaltiokohtaisen erittelyn; korostaa, että suunnitelmassa olisi tarkasti kartoitettava myös, millä aloilla EU:ssa on työvoimapulaa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä;
28. suosittelee, että tällaiseen järjestelmään sisältyisi ainakin luettelo työvoimapulasta kärsivistä aloista ja työnantajilta saatuihin tietoihin perustuva työvoiman tarpeen analyysi;

29. kehottaa jäsenvaltioita yhteisön suosituimmuuslausekkeen huomioon ottaen sekä ammattitaitoisten työntekijöiden jatkuvan puutteen vuoksi ja siitä huolimatta edistämään liikkuvuutta EU:ssa ja siten yksinkertaistamaan muista jäsenvaltioista tulleisiin EU:n kansalaisiin sovellettavia rekrytointiehtoja sekä helpottamaan heidän rekrytointiaan ja kotouttamistaan; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään keinoja ja välineitä työvoiman puutteen poistamiseksi EU:n sisällä tapahtuvan liikkuvuuden avulla sekä investoimaan palveluihin sellaisten EU-muuttajien uudelleen integroimiseksi, jotka eivät yrityksistään huolimatta ole löytäneet työtä ja ovat siksi palanneet takaisin kotimaahansa;
30. korostaa, että työvoiman muuttoliikkeellä ei pitäisi lietsoa kansalaisten pelkoja; katsoo, että ennakkoluuloihin ja vihamielisyyteen perustuvat ennakkokäsitykset heikentävät yhteiskunnan perustana olevaa solidaarisuutta, minkä vuoksi aiheen populistinen hyväksikäyttö olisi torjuttava jyrkästi;
31. muistuttaa, että joukkotiedotusvälineet muokkaavat merkittävästi yleistä mielipidettä maahanmuutosta ja maahanmuuttajien kotoutumisesta, ja pyytää toimittajia toimimaan vastuullisesti edistääkseen keskinäistä kunnioitusta ja yhtäläisyyksien ja erojen ymmärtämistä;
32. katsoo, että maahanmuuttajien, pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden pääsyä työmarkkinoille olisi helpotettava ilman että heille aiheutuu tästä ongelmia ja että heidän olisi voitava luottaa siihen, että heidän tutkintonsa ja pätevyytensä sekä virallisesti, epävirallisesti tai arkioppimisessa omaksutut taitonsa arvioidaan ja tarvittaessa tunnustetaan ja validoidaan nopeasti ja edullisesti; kehottaa siksi komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia kolmansien maiden kansalaisten ammattipätevyyden ja tutkintojen tunnustamismekanismien perustamiseksi, mukaan luettuna pätevyyden arviointi asiakirjojen puuttuessa; muistuttaa, että siksi on tärkeää tukea pätevyyttä, valmiuksia ja taitoja koskevaa avoimuutta kumppanimaissa;
33. korostaa, että työmarkkinasuuntautuneella maahanmuutolla voi olla myönteisiä vaikutuksia isäntävaltion sosiaaliturvajärjestelmiin, koska se takaa hyvin koulutetun työvoiman saatavuuden ja vahvistaa kilpailuetua kulttuurisen monimuotoisuuden (kielitaito, kokemus ulkomailta, liikkuvuus jne.) ansiosta;
34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä kumppanimaiden kanssa lapsityövoiman hyväksikäytön torjumisen painottamiseksi ja sen sijaan kunnollisten työpaikkojen luomiseksi aikuisille ja lasten heille soveltuvan koulunkäynnin mahdollistamiseksi;
35. kannattaa ammatillisen järjestäytymisvapauden ja työehtosopimusneuvotteluja koskevien oikeuksien ehdotonta toteuttamista ilman poikkeuksia, jotta voidaan luoda ihmisarvoiset työolot ja jotta niitä voidaan parantaa ja puolustaa;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nivomaan yhteen pakolais-, koulutus- ja työmarkkinapolitiikkansa ja varmistamaan, että turvapaikanhakijat pääsevät mahdollisimman nopeasti työmarkkinoille ja koulutukseen;
37. vaatii, että maahanmuuttajille annetaan mahdollisimman nopeasti kohdemaan työmarkkinoilla tarvittavat valmiudet; viittaa tässä yhteydessä parhaisiin käytäntöihin

työmarkkinoille integroinnissa, joita ovat muun muassa maahanmuuttajien mentorointi, kotoutusluotsitoiminta, kotoutuneiden maahanmuuttajien tuki uusille maahanmuuttajille ja ammatillisesti suuntautuneet kielikurssit sekä maahanmuuttajien kouluikäisten lasten avustaminen ja kannustaminen ja pätevien, maahanmuuttajataustaisten henkilöiden tarjoama tuki yritysten perustamiseen;

38. korostaa, että isäntävaltion kielen oppiminen on perusta menestymiselle palvelukeskeisillä Euroopan työmarkkinoilla; korostaa lisäksi, että jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kielenopetusta on tarjolla riittävästi, jotta kielimuuri ei jää esteeksi työelämässä, ja pitää myönteisinä yritysten oma-aloitteisia toimia tällä alalla;
39. kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita tiedottamaan maahanmuuttajille paremmin itsenäiseen ammatinharjoittamiseen liittyvistä mahdollisuuksista ja haasteista, EU:n ja kansallisista tuista sekä näissä asioissa auttavista järjestöistä ja elimistä;
40. tukee komission aikomusta julistaa vuosi 2015 kotouttamisen eurooppalaiseksi teemavuodeksi mutta kehottaa kuitenkin painottamaan työn avulla tapahtuvaa integroitumista; kehottaa komissiota varmistamaan, että kotouttamisen eurooppalaisen teemavuoden aikana esitetään konkreettisia säädöksiä ja kriteerejä jäsenvaltioille;
41. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan ja kehittämään edelleen työpaikkojen monimuotoisuuden edistämiseen liittyviä hyviä käytäntöjä, joita ovat esimerkiksi valmennus, aloittelevien yritysten tukeminen, integrointiohjelmat, työpaikkojen tukeminen julkisin varoin, kohderyhmät, eriyttämissuunnitelmat, yksilöllisen ohjaus, kielikoulutus ja pätevyyskoulutus sekä syrjinnän vastaiset kampanjat;
42. toteaa, että monissa jäsenvaltioissa ei ole toteutettu riittävästi toimia maahanmuuttajien kotouttamiseksi ja että viranomaisilta vaaditaan siksi vielä kohdennettuja toimia; katsoo, että tämä johtuu myös vääränlaisesta näkemyksestä, jossa maahanmuuttajat käsitetään ennen muuta turvallisuusriskiksi, ja että maahanmuuttoon liittyviä mahdollisuuksia ei ymmärretä riittävästi; katsoo, että kotimaassa hankittua pätevyyttä ei monesti tunnusteta läheskään siinä laajuudessa, kuin se olisi tehtävä;
43. toteaa, että (työperäinen) kiertomuutto voi tuottaa kolminkertaista hyötyä eli hyötyä maahanmuuttajalle, kohdemaalle ja maahanmuuttajan kotimaalle, ja kehottaa jäsenvaltioita avautumaan tällaiselle maahan- ja maastamuutolle ja helpottamaan sitä;
44. korostaa, että ihmisten on oltava kiertomuuton keskiössä ja että on varmistettava, että heidän hankkimansa tiedot ja taidot voidaan ottaa käyttöön heidän palatessaan;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan yhteistyötä kolmansien maiden kanssa kiertomuuton alalla ja sisällyttämään kiertomuuton niihin neuvotteluihin ja sopimuksiin, jotka liittyvät erityisesti maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja niitä koskeviin vuoropuheluihin sekä liikkuvuutta koskeviin kumppanuuksiin;
46. hyväksyy vaihtoehtoisena toimintakehyksenä EU:n ja kolmansien maiden maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevat yhteiset toimintasuunnitelmat, jos yksi osapuolista ei ole valmis

sitoutumaan liikkuvuuskumppanuuden kaikkien velvoitteiden noudattamiseen, vaikka korostaa, että tämän olisi oltava vain siirtymävaihe;

47. pitää tässä yhteydessä myönteisenä erityisesti suunnitelmaa perustaa maahanmuuton ja liikkuvuuden resurssikeskuksia kumppanimaihin, jotka kuuluvat liikkuvuuskumppanuuden ja toimintaohjelmien piiriin, ja kehottaa ehdottamaan tällaisten keskusten perustamista myös kolmansiiin maihin;
48. kehottaa edistämään kiertomuuton järkeviä strategioita, joita tuetaan tarvittavin resursein ja oikeudellisin takein ja edellytyksin, varmojen työpaikkojen luomiseksi ja laittoman maahanmuuton ehkäisemiseksi;
49. toteaa, että tämäntyyppisen yhteistyön onnistuminen edellyttää pitkäjänteistä sitoutumista, johon EU:lle tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden sen rahoitusvälineet, joilla voidaan esimerkiksi tukea paluu- ja kotoutusohjelmia, joiden yhtenä osa-alueena on kiertomuutto;
50. korostaa, että on välttämätöntä tehdä kiertomuuton ohjelmista joustavia ja ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla sekä direktiivit 2003/109/EY ja 2003/86/EY;
51. korostaa, että on järkevää järjestää kieli- ja pätevyyskoulutusta ennen kohdemaahan saapumista sekä valmistella paluuta, ja muistuttaa, että muuttajien koti- ja kohdemaahan voitaisiin perustaa muuttajien tukipalvelupisteitä (pre-departure desks);
52. toteaa, että maahanmuutto- ja työmarkkinapolitiikan olisi nivouduttava yhteen, ja kehottaa komissiota vahvistamaan työvoiman tarpeen, kiertomuuton, kehityspolitiikan sekä naapuruus- ja ulkopolitiikan välisiä yhteyksiä ja priorisoimaan niitä; pitää myönteisenä EU:n tähän asti muuttoliikkeen hallinnalle kolmansissa maissa antamaa taloudellista tukea, esimerkiksi Migration EU expertise II (MIEUX II) -järjestelyä, ja kehottaa pyrkimään eurooppalaisten projektien rahoituksessa mahdollisimman suuriin Euroopan sosiaalirahaston ja turvapaikka- ja maahanmuuttorahaston yhteisvaikutuksiin;
53. on tyytyväinen EU:n nykyisiin kotoutuspolitiikan välineisiin, kuten kotouttamisasioiden kansallisten yhteyspisteiden verkostoon, kotouttamisasiota käsittelevään EU:n verkkosivustoon, eurooppalaiseen kotouttamisen käsikirjaan, Euroopan kotouttamisrahastoon, turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoon, EU:n maahanmuuttajaportaaliin ja eurooppalaisia kotouttamismoduuleja koskevaan aloitteeseen;
54. palauttaa mieliin EU:n maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteiset peruseriaatteet; pitää valitettavana, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä nykyisin täysimääräisesti Euroopan kotouttamisrahastoa, ja muistuttaa, että rahaston tavoitteena on tukea jäsenvaltioita maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteisten peruseriaatteiden toteuttamisessa;
55. korostaa, että on tunnistettava, jaettava ja edistettävä sellaisten jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden käytäntöjä, joissa harjoitetaan sukupuolten kannalta tasa-arvoisinta maahanmuuttopolitiikkaa;
56. painottaa, että olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla Euroopan unionin kansalaisuuden teemavuotta 2013 keskittyen maahanmuuttajanaisten vapaaseen liikkuvuuteen ja täysipainoiseen osallistumiseen eurooppalaiseen yhteiskuntaan;

57. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan maahanmuuttajille suunnattuja kampanjoita, joilla pyritään torjumaan syvään juurtuneita sukupuolistereotypioita maahanmuuttajayhteisöissä, jotta voidaan parantaa maahanmuuttajanaisten kotoutumista ja osallistumista yhteiskuntaan, talouteen, koulutukseen ja työmarkkinoille ja torjumaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa;
58. korostaa, että monien potentiaalisten muuttajien ongelmana ovat pitkät odotusajat heidän kotimaassaan toimivissa jäsenvaltioiden konsulaateissa, minkä vuoksi muuttajien välittäminen kiertäviin työsuhteisiin nopeasti, luotettavasti ja kitkattomasti on äärimmäisen vaikeaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota harkitsemaan siksi entistä vakavammin yhteisen eurooppalaisen konsulipalvelun perustamista EU:n edustustoihin ja jäsenvaltioiden suurlähetystöihin;
59. kehottaa antamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon henkilöstölle ja erityisesti EU:n edustustojen henkilöstölle muuttoliikkeisiin sovellettavaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa koskevaa koulutusta, jotta varmistetaan, että EU:n maahanmuuttopolitiikan periaatteet sisällytetään tehokkaasti kaikkiin EU:n ulkoisiin toimiin;
60. kannustaa voimakkaasti ulkosuhdehallintoa pyrkimään aktiivisemmin koordinoimaan maahanmuuttopolitiikan ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvää päätöksentekoa;
61. ottaa huomioon toissijaisuusperiaatteen ja kehottaa jäsenvaltioita antamaan mahdollisuuden lailliseen asemaan niille laittomille maahanmuuttajille, jotka pystyvät hankkimaan toimentulonsa työllä; kehottaa käsittelemään nopeasti ja asiantuntevasti pyynnöt maahanmuuttajien asemaa koskevien päätösten ja asiakirjojen uusimisesta, niin että laittomat maahanmuuttajat voivat osallistua kyseisen jäsenvaltion yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään sekä talouselämään; muistuttaa EU:n älykkäiden rajavalvontajärjestelmien tärkeydestä ja mahdollisuudesta biometristen tunnisteiden avulla tapahtuvaan valvontaan;
62. katsoo, että maahanmuuttoa ja oleskelua on säänneltävä selkeillä ja oikeudenmukaisilla säännöillä, jotka eivät saa olla syrjiviä ja joissa on noudatettava oikeusvaltioperiaatteen mukaisia jäsenvaltioiden ja EU:n normeja; korostaa, että maahanmuuttoperusteiden on oltava helposti ymmärrettäviä ja niiden on oltava voimassa pitkään; toteaa, että lähitulevaisuudessa myönnettävä pitkäaikainen oleskeluoikeus on avainasemassa kotouttamisen kannalta; korostaa, että kielitaito on tärkeä ja että kielten opiskelua on edistettävä ja tuettava, mutta toteaa, että kielitaitoa ei voida kuitenkaan käyttää valinta- ja sanktiointivälineenä;
63. muistuttaa viitaten direktiiveihin 2008/115/EY ja 2009/52/EY, että laitonta työvoiman muuttoliikettä voidaan tehokkaan valvonnan lisäksi rajoittaa myös tarjoamalla entistä parempia laillisia maahanmuuttokeinoja;
64. pitää valitettavana ilman asianmukaisia asiakirjoja saapuvien maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden, joiden hakemus on hylätty, toivotonta tilannetta EU:ssa, sillä monet heistä elävät köyhyydessä, ja kehottaa etsimään ratkaisuja, joissa huomioidaan täysimääräisesti asianosaisten henkilöiden perusoikeudet; toteaa, että ilman asianmukaisia asiakirjoja saapuneiden maahanmuuttajien kotoutumismahdollisuudet ovat yleensä

vähäiset ja että näitä mahdollisuuksia voitaisiin parantaa lisäämällä maahanmuuttajien keinoja laillistaa asemansa;

65. pitää valitettavana, että joissain jäsenvaltioissa on hiljattain muutettu lainsäädäntöä, jonka mukaan maassa syntyneet saavat automaattisesti kyseisen maan kansalaisuuden, ja toteaa, että tämä johtaa kansalaisuudettomien määrän kasvuun EU:ssa;
66. korostaa, että sekä laillinen että laitton maahanmuutto on laajalle levinnyt ilmiö ja että maahanmuuttopolitiikkaan tarvitaan yhteinen lainsäädäntökehys, jonka avulla voidaan suojella maahanmuuttajia ja mahdollisia uhreja, etenkin naisia ja lapsia, jotka ovat erityisessä vaarassa joutua maahanmuuttoon liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan uhreiksi; korostaa myös, että laitonta maahanmuuttoa voidaan torjua yhteisen lainsäädäntökehysten avulla;
67. pitää valitettavana, että monia maahanmuuttajainaisia johdetaan harhaan heidän alkuperämaissaan lupaamalla työsopimus kehittyneessä maassa ja että mafiajärjestöt tai ihmiskauppaa harjoittavat verkostot jopa sieppaavat heitä seksuaalista hyväksikäyttöä varten; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan tämän hyväksikäytön ja epäinhimillisen toiminnan torjumiseksi;
68. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan oikeudellisen kehyksen, joka takaa maahanmuuttajainaisille oikeuden saada oma passi ja oleskelulupa ja jonka nojalla näiden asiakirjojen pois ottaminen on rikos;
69. korostaa, että suurin osa maahanmuuttajainaisista työskentelee koulutustasostaan ja ammattikokemuksestaan riippumatta kodinhoitopalvelujen ja henkilökohtaisten hoitopalvelujen alalla; pitää valitettavana, että valtaosa maahanmuuttajainaisista työskentelee ilman työsopimusta erittäin pienellä palkalla ja ilman minkäänlaisia sosiaalisia oikeuksia;
70. pitää myönteisenä kotitaloustyöntekijöitä koskevaa ILO:n yleissopimusta N:o 189, joka tulee voimaan vuonna 2013, ja kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan sen viipymättä;
71. suhtautuu myönteisesti EU:n tekemiin päätöksiin sosiaaliturvan yhteensovittamisesta Algerian, Marokon, Tunisian, Kroatian, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Israelin, Montenegron, San Marinon, Albanian ja Turkin kanssa; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin kolmansien maiden kansalaisten sosiaaliturvan yhteensovittamiseksi ja erityisesti oikeuksien säilyttämiseksi muutettaessa pois EU:sta tai EU:hun palattaessa ja täydentämään EU:n maahanmuuttopolitiikkaa asianmukaisilla toimilla, jotka koskevat maahanmuuttajien hankittuja sosiaaliturvaoikeuksia;
72. suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti iberamerikkalaiseen sosiaaliturvaan koskevaan yleissopimukseen ja ehdottaa, että Portugalin ja Espanjan lisäksi muutkin jäsenvaltiot voisivat liittyä tähän sopimukseen, jota voitaisiin käyttää yhteensovittamisen foorumina EU:n tasolla; korostaa, että vaikka EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisillä kahdenkeskisillä sopimuksilla saatetaan varmistaa parempi sosiaaliturva, ne vaikeuttavat EU:n jäsenvaltioiden välillä muuttavien kolmansien maiden kansalaisten perehtymistä sosiaaliturvaoikeuksiinsa; pitää siksi myönteisenä komission ehdotusta sosiaaliturvan

yhteensovittamista koskevien parhaiden toimintatapojen ja tietojen vaihtamiseen tarkoitetun EU:n järjestelmän perustamisesta ja ehdottaa, että komissio kerää, muokkaa ja asettaa avoimesti käyttöön kaikki olemassa olevat kansalliset kahdenväliset sopimukset; kehottaa komissiota laatimaan ohjeita kahdenvälisiä sopimuksia tekeville jäsenvaltioille, jotta varmistetaan sosiaaliturvaa koskevien säännösten yhdenmukaisempi soveltaminen koko EU:ssa sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevien EU-säännösten ja sosiaaliturvaa koskevien ILO:n yleissopimusten mukaisesti;

73. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota laajentamaan EU:n ja kolmansien maiden ja laajojen alueiden välisten kumppanuussopimusten käytännön soveltamisalaa sosiaaliturvan osalta; kehottaa siksi sisällyttämään EU:n sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisen ulottuvuuden tärkeänä kysymyksenä EU:n ulkosuhteisiin ja neuvotteluihin kolmansien maiden kanssa;
74. huomauttaa, että vaikka asetuksella (EU) N:o 1231/2010 ulotettiin asetukseen (EY) N:o 883/2004 perustuvat oikeudet koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, näitä oikeuksia voidaan käyttää vain rajat ylittävässä toiminnassa EU:n alueella, joten valtaosa kolmansien maiden kansalaisista ei kuulu niiden piiriin; edellyttää, että EU:n lainsäädäntöön jo sisältyvät sosiaaliturvan piiriin pääsyä koskevat toimenpiteet, kuten yhdistelmälupadirektiivi, pannaan täytäntöön täysimääräisesti;
75. pitää tässä yhteydessä myönteisenä direktiiviin 2009/50/EY (sinistä korttia koskeva direktiivi) sisältyvien kolmansien maiden kansalaisia koskevien säännösten soveltamisalan laajentamista ja kehottaa komissiota arvioimaan direktiivin täytäntöönpanoa ja sen vaikutuksia työmarkkinoihin;
76. korostaa, että EU:n kansalaisten oikeuksia on suojeltava myös EU:n ulkopuolella ja silloin, kun he työskentelevät tai ovat työskennelleet kolmansissa maissa;
77. kehottaa siksi, että sosiaaliturvan yhteensovittamiseen kolmansien maiden kanssa sovelletaan EU:ssa yhtenäistä ja vastavuoroista lähestymistapaa, joka kattaa kaikki EU:n kansalaiset ja kolmansien maiden kansalaiset rajoittamatta assosiaatiosopimuksista johtuvia kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia, jotka Euroopan unionin tuomioistuin on saattanut nykyiseen muotoonsa;
78. ehdottaa, että tässä yhteydessä harkittaisiin myös valinnaista, vapaaehtoista ja yleistä maahanmuuttajille ja toisessa jäsenvaltiossa oleskeleville EU:n kansalaisille tarkoitettua "28. järjestelmää";
79. pitää myönteisenä eurooppalaisen sairaanhoitokortin käyttöönottoa ja kehottaa laajentamaan ja yksinkertaistamaan sen käyttöä;
80. korostaa, että EU:n työmarkkinoiden vetovoima riippuu myös siitä, ovatko eläke- ja sosiaaliedut siirrettäviä ja pysyvätkö ne voimassa myös, mikäli henkilö palaa kotimaahan;
81. pitää myönteisenä yhdistelmälupadirektiivin hyväksymistä, sillä direktiivissä sallitaan kolmansien maiden kansalaisille ja heidän jälkeensä jääneille eläkkeiden siirtäminen asetuksen (EY) N:o 883/2004 mukaisesti; kehottaa EU:n nykyistä puheenjohtajamaata ja

tulevia puheenjohtajamaita aloittamaan yhdessä komission kanssa uudelleen neuvottelut ehdotuksesta direktiiviksi lisäeläkeoikeuksien siirrettävyydestä;

82. korostaa, että EU:lla on edelläkävijän rooli sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisessa ulottuvuudessa ja että se voi asettaa maailmanlaajuisia standardeja;
83. kiinnittää huomiota siihen, että maahanmuuttajille on kehitettävä asianmukaisia tietojärjestelmiä, ja toteaa, että siihen sisältyy maahanmuuttopäätökseen liittyvien kulujen ja hyötyjen asianmukaisen arvioinnin mahdollistavien ja päätöksen tekoa tukevien ohjelmien ja palvelujen saatavuus; ehdottaa, että maahanmuuttajille tiedotetaan heti saapumisen yhteydessä palaamisen jälkeisestä oikeusasemasta; kehottaa käyttämään tähän tarkoitukseen sosiaaliturvaa koskevien tietojen keskinäiseen vaihtoon tarkoitettua EU:n MISSOC-järjestelmää;
84. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään eurooppalaisia ja kansallisia tiedotuskampanjoita, joilla pyritään lisäämään maahanmuuttajanaisten osallistumista demokraattiseen toimintaan, sekä järjestämään ja tukemaan maahanmuuttajanaisten vaihto-ohjelmia;
85. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä kansallisille parlamenteille.

PERUSTELUT

Euroopan unionin työvoimapolitiikka on nyt käännekohdassa. Työikäinen väestö vähenee vuodesta 2012 lähtien ensimmäistä kertaa 1900- ja 2000-luvulla rauhan aikana. Se vähenee kymmenen seuraavan vuoden aikana edelleen 14 miljoonalla hengellä, jos maahanmuutto ei lisäännä.

Tämä kehitys haittaa pitkällä aikavälillä eurooppalaisten eläkejärjestelmien tasapainoa ja johtaa keskipitkällä ja lyhyellä aikavälillä ammattitaitoisen työvoiman puutteeseen. Vaikka EU:n työttömyysaste on noin 10 prosenttia (23,8 miljoonaa työtöntä), työvoiman puute on jo nyt havaittavissa ja pahenee entisestään tulevien vuosien aikana. Vuonna 2015 Euroopassa tulee esimerkiksi olemaan jo 380 000–700 000 täyttämätöntä tietotekniikka-alan työpaikkaa.

Ammattitaitoisen työvoiman maahanmuutto on yksi vartenotettava mahdollisuus tämän kaksijakoisen ongelman (työikäisen väestön väheneminen ja ammattitaitoisen työvoiman puute) ratkaisemiseen. EU:n kansalaiset ovat ymmärtäneet tämän, ja Eurobarometri-tutkimusten mukaan 70 prosenttia heistä pitää maahanmuuttajia tarpeellisina Euroopan taloudelle.

Yhtä selvää on kuitenkin myös, että maahanmuutto ilman strategiaa aiheuttaa ongelmia ja vaarantaa EU:n kilpailukyvyn. EU:n on pärjättävä maailmanlaajuisessa kilpailussa parhaista osajista. Jäsenvaltioiden maahanmuuttopolitiikan tavoitteena on oltava keskittyminen laatuun eikä määrään. Jo nyt on selvää, että korkeasti koulutettujen muuttajien saaminen tulee olemaan varsin haasteellista. Muiden EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden maahanmuuttajataustaisten kansalaisten kotouttamisesta tulee aikamme tärkein yhteiskunnallinen haaste.

Kotouttamisessa on tähänkin asti ollut tarpeeksi ongelmia. Jäsenvaltiot ovat liian kauan antaneet maahanmuuton vain tapahtua ilman selkeitä toimintalinjoja. Tämä on ollut turhauttavaa kohdemaalle ja erityisesti maahanmuuttajille. Maahanmuuttajat kärsivät nykyään kantaväestöä huomattavasti useammin työttömyydestä, ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän kohtaamattomuudesta (skills mismatch), matalapalkkaisesta työstä tai koulun keskeyttämisestä. On esimerkiksi otettava huomioon, että 20–64-vuotiaiden kolmansien maiden kansalaisten työllisyysaste EU:ssa on kantaväestöön verrattuna keskimäärin 10 prosenttiyksikköä alaisempi.

Kaikesta huolimatta on kiistatonta, että maahanmuuttajat ovat antaneet merkittävän panoksen yhteiskuntaamme. Vuodesta 2000 lähtien maahanmuuttajat ovat myötävaikuttaneet noin joka neljännen työpaikan luomiseen. Vuonna 2011 EU:n 27 jäsenvaltiossa asui 48,9 miljoonaa ulkomailla syntynyttä henkilöä (9,7 prosenttia koko EU:n väestöstä).

Tämän vuoksi tarvitaan samanaikaisesti korvaavaa kotouttamista ja hallittua maahanmuuttoa. Niissä voidaan onnistua vain, jos Eurooppa vakiinnuttaa asemansa aktiivisen vastaanottokulttuurin maanosana, jossa ei ole sijaa sosiaaliselle syrjäytymiselle, rasismille eikä syrjinnälle.

On myös otettava huomioon, että työn saanti on avain kotoutumiseen.

Esittelijä toivoo näin ollen jäsenvaltioilta entistä paremmin eriytettyä ja räätälöityä sekä laadultaan entistä parempaa kotouttamispolitiikkaa. Tältä osin on erityisen tärkeää tehdä ero eri kohderyhmien välillä. Kotouttamiseen on paikallisella, kansallisella ja Euroopan tasolla sovellettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja kotouttaminen on otettava huomioon kaikissa poliittisissa, lainsäädäntö- ja rahoitusvälineissä ("kotouttamisen valtavirtaistaminen").

Komission nykyiset toimenpiteet on sen vuoksi yhdistettävä ja niistä on tiedotettava entistä paremmin. Yhdistämisen ensimmäisessä vaiheessa olisi perustettava yksiköiden välinen kotouttamisryhmä, joka käsittelee kotouttamista, (työperäistä) maahanmuuttoa ja työmarkkinoille sijoittumista ja koostuu kaikkien kotouttamisasiota käsittelevien pääosastojen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon edustajista.

Lisäksi on luotava paikallisten ja alueellisten viranomaisten yhteinen kotouttamisverkosto, jossa kaikki paikallisen tason yhteiskunnalliset toimijat edistävät omalta osaltaan kotouttamista alhaalta ylös -menetelmän mukaisesti.

Esittelijä vaatii työvoiman tarpeeseen perustuvan maahanmuuton edistämiseksi, että komissio ja jäsenvaltiot ottavat yhdessä alueiden ja kaupunkien kanssa käyttöön yhteisen eurooppalaisen järjestelmän, jolla parannetaan työperäisen maahanmuuton ohjausta ja sitä koskevaa tiedonhankintaa kartoittamalla työvoiman tarvetta.

Komission olisi otettava käyttöön vapaaehtoisuuteen perustuva kriteeriperusteinen eurooppalainen pisteytysjärjestelmä. Jos jäsenvaltioilla ei ole omaa pisteytysjärjestelmää, ne voisivat osallistua eurooppalaiseen järjestelmään ja täydentää ja optimoida sen avulla omaa kansallista maahanmuuttopolitiikkaansa. Tällainen järjestelmä olisi voitava mukauttaa työmarkkinatilanteeseen, jotta kipeästi tarvittavien ammattitaitoisten työntekijöiden maahanpääsy helpottuisi.

Maahanmuuttajille on taattava yhtäläiset työnsaantimahdollisuudet ja heidän on voitava luottaa tutkintojen, pätevyyksien ja osaamisen nopeaan ja edulliseen tunnustamiseen ja validointiin.

Lisäksi komission olisi laadittava kansainvälinen osaamisjärjestelmä, johon sisältyy vakimuotoisia työprofiileja ja pätevyysprofiileja työtä hakevien maahanmuuttajien rekrytoinnin ja vertailun helpottamiseksi.

Myös kiertomuutto on yksi lupaavista toimintamalleista. Se voi ja sen pitäisi tuottaa kolminkertaista hyötyä eli hyötyä maahanmuuttajalle, kohdemaalle ja maahanmuuttajan kotimaalle.

Komission ja jäsenvaltioiden on sen vuoksi vahvistettava yhteistyötä kolmansien maiden kanssa kiertomuuton alalla ja sisällytettävä kiertomuutto neuvotteluihin ja sopimuksiin. Tässäkin yhteydessä on ajateltava kokonaisvaltaisesti ja luotava yhteyksiä työvoiman tarpeen, kiertomuuton, kehityspolitiikan ja ulkopolitiikan välille. Tuloksena tästä on oltava kiertomuuton järkevä strategia, johon sisältyvät varmojen työpaikkojen luomiseen ja

laittoman maahanmuuton ehkäisemiseen tarvittavat keinot ja oikeudelliset takeet sekä edellytykset.

Kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan olisi sisällytettävä ennen kaikkea kieli- ja pätevyyskoulutus ennen kohdemaahan saapumista sekä valmistautuminen kotimaahan paluuseen. Muuttajien tukipalvelupisteiden (pre-departure desks) perustaminen muuttajien koti- ja kohdemaahan tai maahanmuuton ja liikkuvuuden resurssikeskusten (MMRC) perustaminen kumppanimaihin liikkuvuuskumppanuuksien ja yhteisten toimintasuunnitelmien puitteissa on näin ollen tarkoituksenmukaista. Tässä yhteydessä olisi aiheellista harkita, voitaisiinko EU:n edustustoihin perustaa yhteinen eurooppalainen konsulipalvelu, joka voisi vastata keskitetysti kiertomuuton hallinnoinnista.

Loppujen lopuksi on selvää, että talouden globalisaatio nivoutuu pakostakin yhteen sosiaalisen globalisaation kanssa ja että tämä vaikuttaa erityisesti EU:n ja kolmansien maiden kansalaisten sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoiseen ulottuvuuteen. EU:n työmarkkinoiden vetovoima riippuu myös siitä, ovatko eläke- ja sosiaaliedut siirrettäviä ja pysyvätkö ne voimassa myös mahdollisen palauttamismenettelyn yhteydessä.

Esittelijä vaatii sen vuoksi, että EU:n tasolla pyritään kaikkiin keinoin luomaan yhtenäinen ja avoin järjestelmä. Union on ulkosuhteissa sovellettava kaikki EU:n kansalaiset ja kolmansien maiden kansalaiset kattavaa EU:n lähestymistapaa sosiaaliturvan yhteensovittamiseen kolmansien maiden kanssa.

Alkuvaiheessa on vielä otettava oppia olemassa olevista sosiaaliturvan yhteensovittamista koskevista EU:n sopimuksista ja/tai mahdollistettava muiden Euroopan maiden osallistuminen iberioamerikkalaiseen sosiaaliturvaa koskevaan yleissopimukseen ja käytettävä sitä foorumina.

Esittelijä ehdottaa myös, että harkittaisiin valinnaista, vapaaehtoista ja yleistä niin sanottua "28. järjestelmää" maahanmuuttajille ja toisessa jäsenvaltiossa oleskeleville EU:n kansalaisille.

22.1.2013

KANSALAIKVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

maahanmuuttajien integraatiosta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan
yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta
(2012/2131(INI))

Valmistelija (*): Juan Fernando López Aguilar

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

EHDOTUKSET

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa
työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset
päättöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. ottaa huomioon, että vuonna 2011 EU:n 27 jäsenvaltiossa asui 48,9 miljoonaa ulkomailla
syntynyttä henkilöä (9,7 prosenttia EU:n koko väestöstä), joista 16,5 miljoonaa tuli
toisesta EU:n jäsenvaltiosta (3,3 prosenttia) ja 32,4 miljoonaa EU:n ulkopuolelta
(6,4 prosenttia);
2. katsoo, että molemminpuolinen sitoutuminen integraatioon voi saada mahdollisimman
laajan kannatuksen yhteiskunnassa vain siinä tapauksessa, että se voidaan onnistuneesti
valtavirtaistaa ja että jäsenvaltiot keskustelevat siitä aktiivisesti ja avoimesti kansalaisten
kanssa ja tarjoavat uskottavia ratkaisuja integraation nykyisiin haasteisiin;
3. korostaa, että työvoiman liikkuvuus on tärkeää ja arvokasta yhä globalisoituneemmassa
yhteiskunnassa, jonka hyvinvointi perustuu tavaroiden ja palveluiden kauppaan ja
maahanmuuttajien olennaiseen panokseen; katsoo, että yhdenveroinen osallistuminen
työmarkkinoille on integraation perusedellytys;
4. toteaa, että Euroopan väestörakenteen muutosten vaikutukset yhteiskunnassa lisääntyvät
tulevien vuosikymmenten aikana, koska väestö ikääntyy, elinikä pitenee ja työikäisen
väestön osuus vähenee; katsoo, että maahanmuuton lisäämistarve edellyttää myös

osallistavaa ja tehokasta kotouttamispolitiikkaa;

5. korostaa älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä tehtyjä sitoumuksia; painottaa tässä yhteydessä, että monet alat voisivat hyötyä siitä, että maahanmuuttajat saataisiin paremmin integroitua työmarkkinoille;
6. on tyytyväinen EU:n nykyisiin integraatiopolitiikan välineisiin, kuten kotouttamisasioiden kansallisten yhteyspisteiden verkostoon, kotouttamisasiota käsittelevään EU:n verkkosivustoon, eurooppalaiseen kotouttamisen käsikirjaan, Euroopan kotouttamisrahastoon, turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoon, EU:n maahanmuuttajaportaaliin ja eurooppalaisia kotouttamismoduuleja koskevaan aloitteeseen;
7. toteaa, että integraatio on tehokkainta paikallisyhteisöissä ja että siksi tarvitaan EU:n tukea, jotta voidaan perustaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten integraatioverkosto, jossa integraatioon otetaan paikallistasolla mukaan alhaalta ylös -periaatteen mukaisesti kaikki kansalaisyhteiskunnan toimijat ja jolle esimerkkeinä voisivat toimia esimerkiksi CLIP¹, ERLAIM², ROUTES-, City2City- ja Eurocities-hankkeet; korostaa, että tässä yhteydessä ennen kaikkea kaupungeille ja suurkaupungeille voitaisiin antaa erityistehtävä, ja kehottaa tukemaan erityisesti juuri niitä;
8. katsoo, että maahanmuuttoa ja oleskelua on säänneltävä selkeillä ja oikeudenmukaisilla säännöillä, jotka eivät saa olla syrjiviä ja joissa on noudatettava oikeusvaltioperiaatteen mukaisia jäsenvaltion ja EU:n normeja; korostaa, että maahanmuuttoperusteiden on oltava helposti ymmärrettäviä ja niiden on oltava voimassa pitkään; toteaa, että lähitulevaisuudessa myönnettävä pitkäaikainen oleskeluoikeus on avainasemassa integraation kannalta; korostaa, että kielitaito on tärkeä ja että kielten opiskelua on edistettävä ja tuettava, mutta toteaa, että kielitaitoa ei voida kuitenkaan ottaa valinta- ja sanktiointivälineeksi;
9. katsoo, että ihmisten liikkuvuuden periaatetta olisi hyödynnettävä myös sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseen; toteaa, että EU:hun tulleiden henkilöiden olisi voitava käyttää työuransa aikana saavuttamia sosiaali- ja työlainsäädäntöön perustuvia oikeuksia koko unionissa;
10. korostaa, että sekä laillista että laitonta maahanmuuttoa esiintyy ja että maahanmuuttopolitiikkaan tarvitaan yhteinen lainsäädäntökehys, jonka avulla voidaan suojella maahanmuuttajia ja mahdollisia uhreja, etenkin naisia ja lapsia, jotka ovat erityisessä vaarassa joutua maahanmuuttoon liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan uhreiksi; korostaa myös, että laitonta maahanmuuttoa voidaan torjua yhteisen lainsäädännön avulla;
11. katsoo, että onnistuneeseen integraatioon sisältyy myös osallistuminen poliittisiin päätöksentekoprosesseihin ja että olisi erityisesti edistettävä maahanmuuttajien yhteiskunnallista osallistumista; kannattaa näin ollen maahanmuuttotaustaisten henkilöiden yhteiskuntaan ja poliittisen päätöksentekoon osallistumista koskevien

¹ Euroopan kaupunkien verkosto paikallisen kotouttamispolitiikan tueksi.

² Maahanmuuttajien kotouttamista edistävät eurooppalaiset alue- ja paikallisviranomaiset.

mahdollisuuksien lisäämistä ja heidän kannustamistaan käyttämään tällaisia mahdollisuuksia;

12. muistuttaa viitaten direktiiveihin 2008/115/EY ja 2009/52/EY, että laitonta työvoiman muuttoliikettä voidaan tehokkaan valvonnan lisäksi rajoittaa myös tarjoamalla entistä parempia laillisia maahanmuuttokeinoja;
13. korostaa, että maahanmuuttajien onnistuneen kotoutumisen varmistamiseksi on pantava täytäntöön syrjinnän kieltävät lait ja niiden noudattamatta jättämisestä on rangaistava; korostaa tässä yhteydessä, että on erityisen tärkeää, ettei minkäänlaista syntyperään tai uskontoon perustuvaa syrjintää hyväksytä;
14. toteaa, että integroituminen on kaksisuuntainen ja jatkuva prosessi, jossa tarvitaan sekä EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten että vastaanottavan yhteiskunnan panosta; on tyytyväinen lukuisiin esimerkkeihin, joita on saatu eri puolelta unionia maahanmuuttajien, turvapaikanhakijoiden ja kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden integroimisessa sovelletuista hyvistä käytännöistä monissa hankkeissa, joita kotouttamistavoitteiden kannalta keskeisessä asemassa olevat paikallisviranomaiset ovat toteuttaneet;
15. katsoo, että integroitumistoimet kuntien, alueiden ja jäsenvaltioiden tasolla ovat tärkeä perusta; katsoo, että siksi tarvitaan syrjimätön pääsy sosiaaliturvajärjestelmiin ja terveydenhuoltoon sekä kohderyhmille suunnattuja tukitoimia koulutusosalalla; korostaa, että syrjinnän torjumiseen tarkoitettut valitus- ja neuvontarakenteet konkreettisine sanktiointimahdollisuuksineen on kehitettävä täysin toimiviksi kaikissa jäsenvaltioissa ja niille on taattava riittävät resurssit;
16. toteaa, että monissa jäsenvaltioissa ei ole toteutettu riittävästi toimia maahanmuuttajien kotouttamiseksi ja että viranomaisilta vaaditaan siksi vielä kohdennettuja toimia; katsoo, että tämä johtuu myös vääränlaisesta näkemyksestä, jossa maahanmuuttajat käsitetään ennen muuta turvallisuusriskiksi; katsoo, että myönteisiä mahdollisuuksia ei tuoda tarpeeksi esiin; katsoo, että kotimaassa hankittua pätevyyttä ei monesti tunnusteta läheskään siinä laajuudessa, kuin se olisi tehtävä;
17. palauttaa mieliin EU:n maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteiset peruseriaatteen; pitää valitettavana, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä nykyisin täysimääräisesti Euroopan kotouttamisrahastoa, ja muistuttaa, että rahaston tavoitteena on tukea jäsenvaltioita maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteisten peruseriaatteiden toteuttamisessa;
18. toteaa, että erilaiset esteet ja syrjintä hankaloittavat laillisten maahanmuuttajien työllistymistä;
19. korostaa, että työvoiman muuttoliikkeellä ei pitäisi lietsoa kansalaisten pelkoja; katsoo, että ennakkoluuloihin ja vihamielisyyteen perustuvat ennakkokäsitykset heikentävät yhteiskunnan perustana olevaa solidaarisuutta, minkä vuoksi aiheen populistinen hyväksikäyttö olisi torjuttava jyrkästi;
20. palauttaa mieliin äänioikeuden merkityksen etenkin paikallistasolla tärkeänä välineenä maahanmuuttajien kotoutumisen ja aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi; on huolissaan siitä, että vähemmistöt ovat politiikassa aliedustettuina kaikilla hallinnon tasoilla

jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti mukaan luettuina;

21. pitää valitettavana ilman asianmukaisia asiakirjoja saapuvien maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden, joiden hakemus on hylätty, toivotonta tilannetta EU:ssa, sillä monet heistä elävät köyhyydessä, ja kehottaa etsimään ratkaisuja, joissa huomioidaan täysimääräisesti asianosaisten henkilöiden perusoikeudet; toteaa, että ilman asianmukaisia asiakirjoja saapuneiden maahanmuuttajien integroitumismahdollisuudet ovat yleensä vähäiset ja että näitä mahdollisuuksia voitaisiin parantaa lisäämällä maahanmuuttajien keinoja laillistaa asemansa;
22. muistuttaa, että noin puolet unionin alueelle tulevista maahanmuuttajista on naisia; korostaa, että tehokkaan kotoutumisen varmistamiseksi naisten on ehdottomasti saatava itsenäinen maahanmuuttaja-asema ja puolisoilla on oltava oikeus työskennellä;
23. pitää valitettavana, että joissain jäsenvaltioissa on hiljattain muutettu lainsäädäntöä, jonka mukaan maassa syntyneet saavat automaattisesti kyseisen maan kansalaisuuden, koska tästä johtuen kansalaisuudettomien määrä EU:ssa kasvaa;
24. muistuttaa, että joukkotiedotusvälineet muokkaavat merkittävästi yleistä mielipidettä maahanmuutosta ja maahanmuuttajien kotoutumisesta, ja pyytää toimittajia toimimaan vastuullisesti edistääkseen keskinäistä kunnioitusta ja yhtäläisyyksien ja erojen ymmärtämistä;
25. suhtautuu myönteisesti perustettuun Euroopan kotouttamisfoorumiin, jolla kansalaisyhteiskunta voi keskustella maahanmuuttajien kotoutumiseen liittyvistä haasteista ja painopisteistä; kannattaa tiiviimmän yhteyden luomista kotouttamisfoorumin sekä unionin poliittisen kehittämisprosessin ja lainsäädäntöprosessin välille.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	10.1.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 27 -: 17 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Alexander Alvaro, Dimitrios Droutsas, Mariya Gabriel, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Joanna Senyszyn
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Iuliu Winkler

6.12.2012

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

maahanmuuttajien kotouttamisesta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta
(2012/2131(INI))

Valmistelija: Cristian Dan Preda

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. tukee pyrkimystä vakiinnuttaa maahanmuutosta ja liikkuvuudesta käytävä vuoropuhelu osaksi kahdenvälisen suhteen laajempaa kehystä, kannattaa liikkuvuuskumppanuuksien tekemistä ja katsoo, että tässä yhteydessä etusijalle olisi asetettava unionin naapuruus kokonaisuudessaan;
2. on vahvasti sitä mieltä, että maahanmuutosta ja liikkuvuudesta käytävän vuoropuhelun keskeisenä tavoitteena on tukea ja kannustaa laillista muuttoliikettä, työvoiman muuttoliike mukaan luettuna; kehottaa siksi toteuttamaan kumppanuuksien yhteydessä muuttoliikettä helpottavia konkreettisia toimenpiteitä erityisesti tunnustamalla siirtotyöläisten tutkinnot;
3. hyväksyy vaihtoehtoisena toimintakehyksenä EU:n ja kolmansien maiden maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevat yhteiset toimintasuunnitelmat, jos yksi osapuolista ei ole valmis sitoutumaan liikkuvuuskumppanuuden kaikkien velvoitteiden noudattamiseen, vaikka korostaa, että tämän olisi oltava vain siirtymävaihe;
4. suosittelee sosiaaliturvaoikeuksien siirrettävyyden varmistamiseksi vakiomuotoisen ja vastavuoroisen sosiaaliturvalausekkeen sisällyttämistä assosiaatiosopimukseen ja suosittelee, että niiden maiden kanssa, jotka eivät ole assosiaatiosopimuksen osapuolia, olisi neuvoteltava EU-tason yhtenäisen ja vastavuoroisen sosiaaliturvasopimus, jolla varmistetaan EU:n ja kansallisen lainsäädännön täysimääräinen noudattaminen;

5. kannustaa EU:ta ottamaan globaalin johtoaseman sosiaalisten oikeuksien siirrettävyydessä sekä edistämään etenkin ILO:n puitteissa käytäviä keskusteluja sosiaalisen suojelun ja sosiaaliturvan yhteensovittamisesta maailman muiden alueiden kanssa;
6. korostaa, että jos muuttoliike – erityisesti kiertomuutto – pysyy hyvin hallinnassa, se hyödyttää EU:ta ja voi edistää EU:n ja kolmansien maiden suhteita parantamalla keskinäistä yhteisymmärrystä ja yhteistyötä ihmisten välisten yhteyksien avulla;
7. korostaa, että varsinkin konfliktien jälkeisissä tilanteissa kiertomuutto voi olla hyödyllinen väline, jolla helpotetaan maastamuuttajien tukea alkuperämaan jälleenrakentamiselle ja autetaan luomaan pysyvä yhteys alkuperämaan ja kohdemaan välille;
8. toteaa, että tämäntyyppisen yhteistyön onnistuminen edellyttää pitkäjänteistä sitoutumista, johon EU:lle tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden sen rahoitusvälineet, joilla voidaan esimerkiksi tukea paluu- ja kotoutusohjelmia, joiden yhtenä osa-alueena on kiertomuutto;
9. kannustaa voimakkaasti EU:ta vahvistamaan sitoutumistaan turvapaikanhakijoiden kansainväliseen suojeluun; tämän vuoksi
 - a) korostaa, että EU:n olisi annettava Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle valtuudet lisätä kolmansien maiden kanssa harjoitettavaa yhteistyötä, jotta helpotetaan Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpanoa ja autetaan kolmansia maita vahvistamaan turvapaikkajärjestelmiään ja kansallista turvapaikkalainsäädäntöään;
 - b) kannustaa lujittamaan alueellisia suojeluohjelmia ja toteuttamaan tarvittaessa uusia ohjelmia;
 - c) kehottaa EU:ta edistämään yhteistyössä UNHCR:n kanssa Geneven pakolaisyleissopimuksen tehokasta täytäntöönpanoa;
10. pitää myönteisenä EU:n maahanmuuttoportaalin sekä maahanmuuton ja liikkuvuuden resurssikeskusten käyttöönottoa ja kehottaa alkuperäkaita yhteistyöhön ja tukemaan maahanmuuttajiksi aikovia antamalla heille kiertomuuttoa koskevia tietoja ja kannustimia;
11. kehottaa antamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon henkilöstölle ja erityisesti EU:n edustustojen henkilöstölle muuttoliikkeisiin sovellettavaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa koskevaa koulutusta, jotta varmistetaan, että EU:n maahanmuuttopolitiikan periaatteet sisällytetään tehokkaasti kaikkiin EU:n ulkoisiin toimiin;
12. kannustaa voimakkaasti ulkosuhdehallintoa pyrkimään maahanmuuttopolitiikan ulkoista ulottuvuutta koskevan päätöksenteon aktiivisempaan yhteensovittamiseen.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNestyksen Tulos

Hyväksytty (pvä)	3.12.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 46 - : 2 0 : 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Sir Robert Atkins, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Tokia Saifi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Sir Graham Watson
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Laima Liucija Andrikiene, Marije Cornelissen, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Ivo Vajgl, Luis Yáñez-Barnuevo García, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Danuta Jazłowiecka, Giovanni La Via

7.11.2012

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle

maahanmuuttajien integraatiosta, sen vaikutuksista työmarkkinoihin ja sosiaaliturvan
yhteensovittamisen ulkoisesta ulottuvuudesta
(2012/2131(INI))

Valmistelija: Joanna Senyszyn

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että maahanmuuttajanaisilla on entistä tärkeämpi rooli sekä alkuperämaiden että kohdemaiden talouksien ja työmarkkinoiden kehittämisessä;
- B. ottaa huomioon, että sukupuolistereotyytiat ovat juurtuneet syvemmälle maahanmuuttajayhteisöissä ja maahanmuuttajanaiset ovat muita useammin naisiin kohdistuvan väkivallan eri muotojen, erityisesti avioliittoon pakottamisen, sukupuolielinten silvonnan, niin sanottujen kunniarikosten, lähisuhdeväkivallan, työpaikoilla tapahtuvan sukupuolisen häirinnän ja jopa ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreja;
- C. toteaa, että maahanmuuttajanaiset ovat usein kaikkein haavoittuvimpia syrjinnän ja stereotyypioiden, epäoikeudenmukaisen kohtelun ja työelämässä tapahtuvan hyväksikäytön uhreja, jotka lisäksi usein jäävät ilman sosiaalipalveluja ja oikeudellista suojelua ja joutuvat fyysisen, psyykkisen, taloudellisen ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi;
- D. ottaa huomioon, että sosiaalinen syrjäytyminen on haavoittuvuutta lisäävä keskeinen tekijä ja että suuri määrä naisia ja tyttöjä joutuu ihmiskaupan uhreiksi, kun naisia kaupataan usein seksuaalista hyväksikäyttöä varten ja huomattava määrä tyttöjä moniin eri tarkoituksiin, joita ovat kerjäämiseen pakottaminen, hyödyntäminen työvoimana, elinkauppa ja laittomat adoptiot;

- E. katsoo, että on hyvin tärkeää, että maahanmuuttajanaيسille annetaan mahdollisuus päästä EU:n työmarkkinoille turvallisella ja laillisella tavalla;
- F. toteaa, että maahanmuuttajanaiset, samoin kuin muut naiset, kärsivät talous- ja rahoituskriisin vakavista vaikutuksista;
- G. ottaa huomioon, että maahanmuuttajanaiset työskentelevät usein aloilla, kuten epävirallisen hoidon alalla, joita joidenkin jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmät eivät tunnusta, joten he eivät eläkeikäisinä pääse eläkejärjestelmän piiriin ja joutuvat siten ikääntyneinä köyhyyteen;
- H. ottaa huomioon, että kolmansissa maissa hankittujen ammatillisten tai akateemisten tutkintojen väheksyminen tai tunnustamatta jättäminen vaikuttaa huomattavasti maahanmuuttajanaisiin ja johtaa siten heidät hakemaan työtä ammateista, joissa ei tarvita ammattitaitoa tai jotka ovat yhteiskunnan sääntelyn ulkopuolella;
1. korostaa tarvetta lisätä tietoisuutta maahanmuuttajanaisten oikeuksista ja parantaa näiden oikeuksien kunnioittamista, toteuttamista ja suojelua kaikessa EU:n maahanmuutto-, integraatio-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikassa;
 2. toteaa, että siirtotyöläisten työpaikat ovat paljon epävarmempia kuin muilla, koska maahanmuuttajat ja erityisesti maahanmuuttajanaiset työskentelevät usein työmarkkinoiden heikoimmilla arvostetuissa, vähiten koulutusta edellyttävissä ja huonoimmilla palkatuissa tehtävissä;
 3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä maahanmuuttajanaisiin liittyvien kysymysten parissa työskentelevien verkostojen ja kansalaisjärjestöjen kanssa, jotta voidaan kehittää sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa politiikkaa ja sisällyttää sukupuolten tasa-arvon käsite kaikkeen politiikkaan maahanmuuttajanaisten ihmisoikeuksien suojelemiseksi, tarjoamaan yhtäläiset mahdollisuudet työllisyyteen ja työmarkkinoille pääsyyn tasa-arvoisten oikeuksien varmistamiseksi ja torjumaan ja ehkäisemään kaikentyyppistä väkivaltaa, naisten hyväksikäyttöä työelämässä ja seksuaalista hyväksikäyttöä, sukupuolielinten silpomista, epäoikeudenmukaisia käytäntöjä, kidnappauksia, orjuuteen pakottamista, pakkoavioliittoja ja naiskauppaa;
 4. pyytää jäsenvaltioita unionin ja kansallista lainsäädäntöä täysin noudattaen kehittämään soveltuvia toimintatapoja, panemaan täytäntöön erityisiä toimia maahanmuuttajanaisten kitkattoman ja tasavertaisen sosiaalisen integraation edistämiseksi, mukaan lukien oikeudellisen aseman saaminen, kolmansissa maissa hankittujen tutkintojen ja koulutustason tunnustaminen, osallisuus sosiaaliturvajärjestelmiin, oikeus kohtuulliseen palkkaan, oikeus terveydenhoitoon, terveelliseen ja turvalliseen työympäristöön ja päivähoitopalveluihin, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, ammattikoulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen, sosiaaliturvaan sekä työlainsäädännön tarjoamaan suojeluun vastaanottavissa maissa, sekä ottamaan ammattiliitot, kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunnan mukaan näiden toimien kehittämiseen;
 5. kehottaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia edistämään maahanmuuttajanaisten mahdollisuuksia saada tietoa seksuaalisista oikeuksistaan ja lisääntymisoikeuksistaan ja käyttää näitä oikeuksia ja tätä varten järjestämään

maahanmuuttajanaisille suunnattuja tiedotuskampanjoita ja esitelmiä terveyskeskuksissa sekä lisäämään yhteistyötä maahanmuuttajanaisten parissa työskentelevien kansalaisjärjestöjen kanssa;

6. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan paikallisia instituutioita tukemaan maahanmuuttajanaisten aktiivista osallistumista sosiaalisiin rakenteisiin ja varmistamaan, että maahanmuuttajanaisten etuja edustetaan ja puolustetaan ja siten edistetään heidän sosiaalisia kontaktejaan ja integroitumistaan paikallisyhteisöön;
7. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että perheiden yhdistämisjärjestelyiden turvin saapuneille maahanmuuttajanaisille myönnetään aviomiehestä riippumaton oikeudellinen asema, mahdollisuuksien mukaan vuoden kuluessa maahanmuuttajanaisten saapumisesta;
8. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita turvaamaan oleskeluluvan maahanmuuttajanaisille ja maahanmuuttajatytöille, etenkin fyysisen ja psyykkisen väkivallan uhreille, ja varmistamaan, että kaikki hallinnolliset toimenpiteet heidän suojelemisekseen toteutetaan, mukaan lukien mahdollisuus hyödyntää tehokkaasti apu- ja suojelumekanismeja;
9. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan oikeudellisen kehyksen, joka takaa maahanmuuttajanaisille oikeuden saada oma passi ja oleskelulupa ja jonka nojalla näiden asiakirjojen pois ottaminen on rikos;
10. kehottaa jäsenvaltioita luomaan ja edistämään sukupuolinäkökohdat huomioon ottavia oikeudellisia käytäntöjä maahanmuuttajien työhön ottamisen sääntelemiseksi ja tiedonsaannin helpottamiseksi työlainsäädännöstä, heidän sosiaalisista, taloudellisista ja työelämää koskevista oikeuksistaan ja oikeudellisesta ja kansalaisyhteiskunnan tarjoamasta avusta asiaankuuluvilla kielillä sekä tarjoamaan mahdollisuuden käyttää tarvittaessa edullisia oikeusturvakeinoja;
11. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään koulutus- ja tiedotusohjelmia maahanmuuttajanaisten valistamiseksi heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja luomaan monikielisiä neuvontapalveluja naisille;
12. kehottaa komissiota perustamaan järjestelmän, jolla seurataan maahanmuuttajanaisten tilannetta työmarkkinoilla vähimmäispalkkojen, työolojen sekä työterveys- ja turvallisuusmääräysten tehokkaan täytäntöönpanon osalta;
13. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan asianmukaisesti osoittimiin perustuvia tarkkoja, vertailtavia ja yhtenäisiä tilastoja maahanmuuttajanaisten tilanteesta eri elämänaloilla;
14. pyytää jäsenvaltioita kehittämään tehokkaita ja avoimia järjestelmiä kolmansissa maissa hankitun koulutuksen ja ammatillisen pätevyyden tunnustamiseksi, jolloin helpotetaan maahanmuuttajanaisten pääsyä työmarkkinoille ja vältetään tilanteet, joissa maahanmuuttajanaiset joutuvat työskentelemään pätevyyttään alhaisemman koulutustason tehtävissä, ammattikoulutusmahdollisuuksien tarjoamiseksi naisille, joilta puuttuu ammattipätevyys, sekä varmistamaan, että maahanmuuttajanaisilla on mahdollisuus osallistua ammatilliseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen ja päästä maksuttomille

tai edullisille kielikursseille;

15. korostaa, että suurin osa maahanmuuttajanaisten työpaikoista keskittyy kodinhoitopalveluihin ja henkilökohtaisiin hoitopalveluihin riippumatta heidän koulutustasostaan ja ammattikokemuksestaan; pitää valitettavana, että valtaosa maahanmuuttajanaisista työskentelee ilman työsopimusta erittäin pienellä palkalla ja ilman minkäänlaisia sosiaalisia oikeuksia;
16. katsoo, että jäsenvaltioiden kotouttamispolitiikkaan ja -toimenpiteisiin ei saa liittyä tutkintoihin tai alkuperään perustuvaa syrjintää maahanmuuttajien pääsyssä tai integraatiossa isäntävaltioihin ja että jäsenvaltioiden olisi siten torjuttava erottelua EU:n kansalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten sekä työtarjouksen saaneiden ja muiden maahanmuuttajien välillä; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi myös torjuttava laittoman työvoiman kaikenlaista hyväksikäyttöä;
17. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan viipymättä ILO:n kotitaloustyötä koskevan yleissopimuksen nro 189, jonka tämä kolmikantainen järjestö hyväksyi vuonna 2011 ja jolla pyritään varmistamaan kotitaloustyöntekijöille asianmukaiset työolot ja samat työntekijöiden perusoikeudet kuin muillakin työntekijöillä;
18. korostaa, että täysimääräisessä integraatiossa on otettava huomioon oikeus perheenyhdistämiseen, oikeus huolenpitoa tarvitsevia perheenjäseniä koskeviin etuuksiin (perhevustus) ja pääsy julkisiin perheiden tukipalveluihin, erityisesti päivähoitoon ja kouluihin;
19. pitää valitettavana, että monia maahanmuuttajanaisia johdetaan harhaan heidän alkuperämaissaan lupaamalla työsopimus kehittyneessä maassa ja että mafiajärjestöt tai ihmiskauppaa harjoittavat verkostot jopa sieppaavat heitä seksuaalista hyväksikäyttöä varten; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan tämän hyväksikäytön ja epäinhimillisen toiminnan torjumiseksi;
20. korostaa, että maahanmuuttajanaiset joutuvat usein kärsimään moninkertaisesta syrjinnästä paitsi siksi, että he ovat naisia ja maahanmuuttajia, myös siksi, että he kuuluvat etnisiin vähemmistöihin tai ovat vammaisia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että maahanmuuttajanaisia suojellaan kaikenlaiselta huonolta kohtelulta, hyväksikäytöltä, häirinnältä, sukupuoleen perustuvalla väkivallalla ja syrjinnältä, ja turvaamaan heidän oikeutensa pyytää oikeudellisia neuvoja heitä huonosti kohtelevia työnantajia vastaan;
21. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan maahanmuuttajille suunnattuja kampanjoita, joilla pyritään torjumaan syvään juurtuneita sukupuolistereotypioita, jotta voidaan parantaa maahanmuuttajanaisten integraatiota ja osallistumista yhteiskuntaan, talouteen, koulutukseen ja työmarkkinoille ja torjumaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään eurooppalaisia ja kansallisia tiedotuskampanjoita, joilla pyritään lisäämään maahanmuuttajanaisten osallistumista demokraattiseen toimintaan, sekä järjestämään ja tukemaan maahanmuuttajanaisten vaihto-ohjelmia;

23. kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan työssä käyville maahanmuuttajanaisille heidän oikeuksistaan, valitusmenettelyistä ja työntekijöiden oikeuksia puolustavien ryhmien yhteystiedoista;
24. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että alkuperämaassa suoritettut eläkemaksut tunnustetaan asianmukaisesti ja että jäsenvaltiossa kertyneet eläkeoikeudet voidaan siirtää maahanmuuttajanaisten alkuperämaihin;
25. kehottaa komissiota liittymistä valmistelevan tuen avulla ja laajentumisvaltioita tarkemmin seuraamalla parantamaan romanien sosiaalista ja taloudellista osallisuutta kiinnittäen enemmän huomiota romaninaisten ja -tyttöjen tilanteeseen;
26. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään maahanmuuttajanaisten ammattiprofiileja ja keräämään tietoja maahanmuuttajanaisten osallistumisesta työmarkkinoille;
27. korostaa, että on tarpeen tunnistaa, jakaa ja edistää sellaisten jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden käytäntöjä, joissa harjoitetaan sukupuolten tasa-arvon kannalta parasta maahanmuuttopolitiikkaa;
28. painottaa, että olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla Euroopan unionin kansalaisuuden teemavuotta 2013 keskittyen maahanmuuttajanaisten vapaaseen liikkuvuuteen ja täysipainoiseen osallistumiseen eurooppalaiseen yhteiskuntaan;

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	6.11.2012
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 12 - : 8 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Krisztina Morvai, Norica Nicolai, Siiri Oviir, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Mariya Gabriel, Kartika Tamara Liotard

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.1.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 34 - : 0 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnich, Alejandro Cercas, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Jean Lambert, Thomas Mann, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zaroni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Georges Bach, Malika Benarab-Attou, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Paul Murphy, Jens Nilsson, Ria Oomen-Ruijten